

Menemen

– AhmetZeytinci · 16 Kasım 2014

Bindokuyüzsekseniki yılı; Bursa'ya okumaya gitmişiz. Can dostlarım Halil, Erdem, İlhan aynı evde kalıyoruz. Kış günü ortalık kar tipi, fırtına. Sobamızı yakmışız, arada ısınıyoruz, ara ara ders çalışıyoruz. Soğuk kış gecelerinde ne yapılırsa öğrenci olarak, biz de onu yapıyoruz. Bu arada karnımız acıkıyor, amma peynir ekmek ile olacak iş değil bu, doyurucu bir şeyler yapmamız lazım. En kolay, en pratik Türk yemeklerinden biri menemen, hemen geliverdi aklıma o anda...

Daha önce yapmadım ama, yapanları seyretmişim ara sıra, onlar gibi yaparım diyorum nasılsa, içimden. Bir de arkadaşlara rezil olmak var yapamazsak. Halil ile İlhan gidip malzemeleri aldılar. Biz bir havalarla kolları sıvadık; ama bir yandan da dua ediyorum, "Allah'ım ne olur beni arkadaşlarıma rezil etmede, şu işten bir alınımın akı ile çıkayım, sana kullukta hiç aksaklık göstermeyeceğim." Kalbim de güp güp atıyor haniyse...Neysel malzemeler geldi, kolları sıvayıp başladım, bir taraftan da arkadaşlara emirler yağdırıp hava atıyorum, "şunu getirin, bunu götürün, biberleri domatesleri yıkayın"...

Sordum hepsine, daha önce hiç biri menemen yapmamış; bir oh çektim içimden, hata bile yapsam bunlar anlamaz nasılsa diyorum. Önce biberleri doğradım ince ince, tam o anda bıçak elimi kesmez mi hafifçe, bozuntuya vermeden "Oğlum epeydir yapmadım da el alışkanlığım azalmış" diye geçiştirdim. Neyse parmağı sardık filan yine devam. Domatesleri kesmeye başladım, o arada arkadaşlar yağı, tuzu, yumurtayı ayarladılar. Biraz araya espri katılır oldu. İlhan girdi lafa menemenin felsefesini yapmaya başladı, tarihçesine girdi biraz espri yollu. "Menemeeen ilk defa Milattan önce sekizinci yüzyılda Menemenuslar adlı kavim tarafından bulunmuş ve de hala onların ismi ile anılmaktadır." Biz de bir taraftan gülüyoruz. "Tarihte yapılan ilk menemen de güvercin ve bildircin yumurtası da kullanılmış olup, daha sonra tavuk yumurtasına geçilmiştir." Pasa anlatıyor İlhan kardeş... İlk yapılan menemen başta bulunan kral 28. Feliksos'a yedirilmiş ve 28. Feliksos menemeni beğenmediğinden dolayı, tiz aşçıların kellesini vurun ve yeni menemen ustaları bulun" diye ferman yayınlamıştır... İlhan da çene düşük maşallah.

O arada bir iki arkadaş daha geldi, onlarda katıldılar muhabbete ve yemek yapma işine. Benim de kalbim yine heyecanlı, mahcup olmamak için büyük çaba sarf ediyorum. Yeni gelen arkadaşlardan biri, belli ki benden iyi biliyor, biraz yardım etti ve biz o gün kazasız belasız o menemeni yaptık alınımızın akı ile...

Ben de büyük bir iş başarmış gibi hava atıyorum arkadaşlara. "Tabi oğlum bunları öğrenin, daha ne yemekler yaparım ben size" "Hangisini sallayayım diye kafamdan geçiriyorum." Kuru fasulye mi desem, çiftlik kebabı mı, yoksa piriñç pilavı mı" halbuki bir sorsalar "Daha ne gibi yemekler yaparsın Ahmet kardeş" diye ben de tık yok, ses seda çıkmayacak, sadece kafamdan geçiriyorum. Allah'dan sormadılar biraderler...

O gün o hayatımda yaptığım ilk yemek ve ilk menemen, güzel de olduysa, kötü de olduysa, öyle lezzetli gelmişti ki bana ve diğer arkadaşlara...